

3105 1ste Beh. af Lovf. om Udø. af Amtsr. Myndigh. i Hens. t. Fasts. af Afg. f. Brændevinsh. 3106

Næringslovens § 72 fastsætter nemlig Afgiften saaledes, at den for Krohold eller Gjæstgiveri skal være fra 10—200 Rd. aarlig og for Brændevinshandel og Udskænkning fra 10—100 Rd. aarlig. Afgiften af Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning er altsaa der behandlet som een samlet Afgift. I mange Kommuner, navnlig Kjøbstadkommuner, har man nu vel, for at trykke det altfor om sig tagende Bærtshushold, ikke bestomindre sat Afgiften forskjellig for den Brændvinshandel, som Kjøbmændene udøve, og for Brændevinsudskænkningen, som udøves af Bærtshusholderne, men Regjeringen har ligeover herfor gjort gjældende, at der kun i Næringsloven var Tale om een fælles Afgift for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning, og at Afgiften altsaa ikke kunde sættes forskjellig for Brændvinshandel og for Brændevinsudskænkning. Hvorvidt denne Fortolkning af Næringsloven er fuldkommen nødvendig, veed jeg ikke, men den bliver fastholdt fra Regjeringens Side, og den støtter sig i alt Fald til Ordene. Jeg antager derfor, at det vilde være meget ønskeligt, om man her kunde faa foretaget en Rettelse af det nævnte Punkt i Næringsloven; hvorved, som sagt, næsten alle Kjøbstæder i Landet ere blevne stoppede i at gennemføre den Forhøielse i Størrelsen af Afgiften for Brændevinsudskænkning, de have ønsket at tilvejebringe. Jeg heder bemærket, at herved berøves jo Ingen Adgang eller Ret til Brændevinshandel eller Brændevinsudskænkning. Der er kun Tale om at virkeliggjøre den Mulighed, der engang er lagt i Kommunernes Hænder til at fastsætte Brændevinsnæringsafgiften, saaledes at disse kunne se sig istand til at belaste Bærtshushold og Brændevinsudskænkning høiere paa Steder, hvor denne Næring tager et overordentligt Opving til Skade saavel for den paagjældende Kjøbstad som for det omliggende Land, og saa at de ikke, naar de ville udøve et saadant Tryk, skulde være nødsagede til samtidigt at trykke den Brændevinshandel, der udøves

af Kjøbmænd, og som der ikke er den mindste Grund til at udøve noget Tryk paa. Jeg skal herved henstille til det ærede Thing, om det velvillig vilde modtage et Ændringsforslag, som skulde sigte til en saadan Forandring i Næringsloven, et Ændringsforslag, der som sagt ikke i nogen Maade vilde forandre Nogens Ret til at komme til at udøve Næring, men som kun vilde lægge en Myndighed i Kommunernes Hænder, som man allerede ved Loven af 2den Juli 1870 har tiltænkt dem, men som de, fordi den fornødne Rettelse i Næringsloven ikke dengang blev foretagen, ikke have set sig istand til at gjøre Brug af. Jeg vil ogsaa haabe, at den høitærede Minister ved at overveie dette Forhold nærmere ikke maa finde Noget at erindre imod et saadant Ændringsforslag, idet den ærede Minister jo vil vide, at der fra mange Kommuners Side er blevet foresøgt fastsat en forskjellig Afgift for Brændevinshandel og Brændevinsudskænkning, men at Ministeriet i Overensstemmelse med Næringsloven gjentagne Gange har gjort opmærksom paa den Fortolkning, der maa anses for den rigtige, og som stopper dem paa den nævnte Vej.

Ordf: Jeg skal tillade mig paa det Bedste at understøtte det Forslag, som den sidste ærede Taler antydede, at han vilde stille. Det forekommer mig, at et saadant Forslag kun vil være et nødvendigt Supplement til Loven af 2den Juli 1870, hvis Biføinger først rigtig vilde kunne fremtræde, naar en saadan Bestemmelse bliver tagen af den lovgivende Magt. Der er nemlig vel nok paa mange Steder en stor Tilbøielighed til at forhøje Afgiften for Udskænkning af Brændevin; men den holdes tilbage derved, at Brændevinshandel og Udskænkning af Brændevin hidtil anses for at høre saaledes sammen, at de i Loven af 29de December 1857 § 72 fastsatte Bestemmelser maa komme til Anvendelse paa samme Maade paa begge Næringsveie. Jeg tror, at Handelsstanden omkring i Kjøb-